

мжжъ, който се взираше напредъ и дърпаше връвта на свирката. Отзадъ огнярътъ наливаше лопати вжглища въ пещта.

Ръзливъ вѣтрецъ ги шибаше въ лицата, надалече лжщѣха проточенитѣ релси, пробѣгваха шумно съ размахани клоне върби и салкъми по насипа, мостчета изчаткваха за мигъ. После разсичаха полето, и единъ равенъ бѣгъ ги носѣше съ веселъ викъ въ синята далечина на утринта. Слънцето, вече издигнато надъ малката кория, която бѣха преминали, топлѣше гърбоветѣ имъ, и нѣколко отражения скачаха отъ лъскавитѣ части на машината. До единъ завой дете пасѣше нѣколко говеда. Едно теленце се подплаши и хукна съ тревожно вдигната опашка.

Момъкътъ се загледа и весело се разсмѣ. Драго му бѣше всичко: и тая прѣсна сутринъ съ едро изкласили нивя, и това, че си е отпочиналъ, и тоя чудесенъ бѣгъ на машината, която тѣ бѣха възседнали, като нѣкое могъщо и послушно животно, и това че всички тия натрупани и досадни нѣща отъ вчера, се свършиха, и той се прибира на мѣстото си...

Насреща идеше високъ разсѣченъ